

Arrest

nr. 58 365 van 22 maart 2011
in de zaak RvV X/ IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X die verklaart van Armeense nationaliteit te zijn, op 22 december 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 november 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 11 februari 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 maart 2011.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter F. HOFFER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die loco advocaat A. HENDRICKX verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U bent Armeens staatsburger, geboren in Dzorakap (Armenië) en woonachtig in Yerevan (Armenië). U bent de dochter van T.(...) P.(...) (O.V. 6.524.947). U heeft een minderjarige dochter M.(...) A.(...) Y.(...) (O.V. 6.524.950).

Op 27 oktober 1999 vindt er een aanslag plaats in het parlement van Armenië waarbij zeven doden vallen. Uw vader, M.(...) S.(...), die op dat moment in de Armeense administratie een hoge functie bekleedt als hoofd van het gevangeniswezen, beweert over informatie te beschikken die bewijst dat de toenmalige president R.(...) K.(...) en de toenmalige Minister van Nationale Veiligheid S.(...) S.(...) de opdrachtgevers van de aanslag zijn. Daarom wordt uw vader van oktober 2001 tot september 2003 vastgehouden. Ook u en uw gezin ondervinden hierdoor problemen met de

autoriteiten. Zo wordt uw gezin sinds de aanslag tot aan uw vertrek op 6 november 2009 afgeluisterd en achtervolgd door de KGB van Armenië.

Op 3 februari 2001 huwt u met A.(...) Y.(...). In datzelfde jaar wordt u lid van Hanrapetutyun (HK), de oppositiepartij die uw gezin aanhangt.

Samen met uw man vertrekt u in december 2001 naar de Verenigde Staten waar u een stage loopt in Burbank in het kader van uw studies Engelse literatuur. Op 24 februari 2002 bevalt u er van uw dochter M.(...) A.(...) Y.(...) (O.V. 6.524.950). Begin april 2002 keert u samen met uw man terug naar Armenië. Kort na uw terugkomst scheidt u van uw echtgenoot. In diezelfde periode wordt u door uw ex-man geslagen opdat u geen contact meer zou hebben met uw ouders. Volgens u gebeurt dit in het kader van de informatie over de aanslag waarover uw vader beschikt.

Voor de partij HK bent u tijdens de parlementsverkiezingen van 12 mei 2007 vertrouwenspersoon in Dzorakap.

In de eerste maanden van 2008 begeleidt u, samen met uw vader en uw broers (S en S.(...) S.(...)), over heel het land de kiescampagne van Levon Ter Petrosyan voor de presidentsverkiezingen van 19 februari 2008. Op de kiesdag zelf bent u opnieuw vertrouwenspersoon in Dzorakap. Na deze verkiezingen woont u de demonstraties in Yerevan bij. Op 1 maart 2008 wordt uw vader opnieuw opgepakt en veroordeeld (tot op de dag van vandaag zit hij in de cel). De autoriteiten willen uw vader ook in de gevangenis onder druk zetten omdat hij nog steeds de informatie over de aanslag van 1999 heeft. Daarom krijgen u en uw gezin opnieuw last van de autoriteiten. Zo wordt u vanaf 1 maart 2008 tot eind augustus 2009 in totaal 60 à 70 keer meegenomen door de politie van 1 ron en Arabkir. Telkens eisen ze dat u moet ophouden met uw inzet voor de oppositie. Een aantal keer wordt u geslagen op het politiebureau. Verder is het voor u onmogelijk om werk te vinden en heeft u geen toegang tot medische verzorging. Op 7 maart 2008 is er in uw appartement in Yerevan een huiszoeking waarbij uw paspoort in beslag wordt genomen.

Op 9 mei 2009 bent u in de Babayanstraat in Yerevan het slachtoffer van een poging tot aanrijding door de KGB.

Begin augustus 2009 komt Levon Ter Petrosyan u en uw gezin opzoeken in uw buitenverblijf in Dzorakap, als steunbetuiging aan uw vader die op dat moment een politiek gevangene is. Enkele dagen daarna is er opnieuw een huiszoeking bij u thuis in Yerevan waarbij u, uw dochter en uw moeder vergiftigd worden.

Op 18 september 2009 probeert de KGB uw dochter te ontvoeren aan haar school 128 Lev Tolstova in Yerevan. Vrienden van uw broer kunnen dit echter verhinderen.

Na een bezoek aan uw vader in de gevangenis van Yerevan-Vardashen begin oktober 2009, beslist hij dat u, uw dochter en uw moeder moeten vertrekken uit Armenië. Daarop brengt uw broer S.(...) S.(...) u, uw dochter en uw moeder naar het buitenverblijf in Dzorakap. Diezelfde avond gaat u samen naar het buitenverblijf van de nicht van uw moeder in het naburige dorp Azatan, waar u blijft tot aan uw vertrek. Op 5 november 2009 gaat u met uw broer wel nog even naar Yerevan om een pasfoto te laten nemen en om een lidmaatschapsbrief van HK op te halen.

U verlaat Armenië op 6 november 2009, samen met uw moeder en uw dochter, via de luchthaven van Zvartnots. Na een tussenlanding in Moskou landt u op 7 november in Brussel waar u op 10 november 2009 samen met uw moeder asiel aanvraagt.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u de volgende documenten voor aan de Belgische asielinstanties: uw originele geboorteakte, een originele brief van HK aangaande uw lidmaatschap, het originele Armeense paspoort van uw dochter, het originele Amerikaanse paspoort van uw dochter, uw origineel diploma Engelse literatuur van de staatsuniversiteit in Yerevan, een kopie van de aanvullende stukken bij het dossier van uw vader bij het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, twee digitale fotoprints van uzelf na de vergiftiging, een kopie van medische attesten in België, twee originele familiefoto's en drie dvd's aangaande de aanslag in het parlement in 1999 en de demonstraties van februari-maart 2008.

B. Motivering

Bij een eventuele terugkeer naar Armenië vreest u dat president S.(...) S.(...) en de geheime diensten van Armenië en Rusland u zullen vermoorden omdat uw vader M.(...)S.(...), die als politieke tegenstander van het Armeense regime in de gevangenis zit, in het buitenland over documenten beschikt die zouden bewijzen dat S.(...) achter de aanslag op het Armeense parlement op 27 oktober 1999 zit (CGVS p. 18 & p. 22). Het Commissariaat-generaal stelt echter vast dat u doorheen uw verklaringen onvoldoende elementen aanhaalt die wijzen op een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Aangaande de problemen die u als gevolg van de opsluiting van uw vader na de parlements-aanslag van 1999 zou hebben meegemaakt, namelijk de af luisterpraktijken door de geheime dienst vanaf 1999 (CGVS p. 24), de aanval door uw ex-man in 2002 (CGVS p. 23), de belediging op café (CGVS p.

23) en de weigering van de universiteit om uw examens af te nemen in 2004 (CGVS p. 25), dient te worden vastgesteld dat dit voor u destijds geen reden is geweest om uw land te ontvluchten. Bijgevolg relateert dit de ernst van de door u voorgehouden vrees voor vervolging omwille van deze feiten.

Aangaande de problemen die u als gevolg van de opsluiting van uw vader na de gebeurtenissen van februari-maart 2008 zou hebben meegemaakt, dient te worden gesteld dat uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, blijkt dat Armenië een meerpartijstelsel heeft waarin politieke partijen activiteiten (bv. leden werven, fondsen verzamelen, hun gedachtegoed uitdragen, oppositie voeren in het parlement) kunnen ontwikkelen. Tijdens kiesperiodes is er sprake geweest van een verhoogde spanning, die gepaard kon gaan met intimidaties en kortstondige arrestaties. Na de kiesperiodes normaliseerde de situatie weer, zo ook na de presidentsverkiezingen van begin 2008 die turbulenter dan gewoonlijk zijn verlopen en uitzonderlijk een langere nasleep kenden. Sinds voornoemde politieke gebeurtenissen van 2008 zijn de Armeense autoriteiten restrictiever bij het toelaten van manifestaties. Hoewel vele manifestaties zonder incidenten verlopen, kunnen deze soms op schermutselingen uitlopen en zo tot kortstondige arrestaties 2 leiden. Betrouwbare en gezaghebbende bronnen zijn echter van mening dat er actueel in Armenië geen situatie van vervolging omwille van politieke redenen is, tenzij eventueel in bijzondere, zeer uitzonderlijke gevallen, waarvan kan gesteld worden dat er over bericht wordt en dat deze bijgevolg gedocumenteerd kunnen worden.

Gelet op wat voorafgaat, in het licht van alle elementen waarover het Commissariaat-generaal beschikt, zijn de door u beschreven ernstige moeilijkheden (namelijk de 60 à 70 arrestaties door de politie van Kentron en Arabkir, de poging tot aanrijding op 9 mei 2009, de vergiftiging midden augustus 2009 en de poging tot ontvoering van uw dochter op 18 september 2009) niet aannemelijk. Bovendien brengt u zelf geen overtuigende, concrete bewijsstukken aan die de door u beschreven ingrijpende problemen bevestigen, terwijl dit van u verwacht kan worden, gezien dergelijke gegevens volgens de informatiebronnen van het Commissariaat-generaal, waarvan bijlage in het administratief dossier werd gevoegd, hoe dan ook voorhanden zouden moeten zijn, gelet op de ernst van de moeilijkheden die u zichzelf toeschrijft. Zo verklaart u dat uw vader bewijsmateriaal over de aanslag van 1999 in het buitenland bewaart die voor u en uw moeder de garantie is dat jullie nog leven en waarvan enkel uw vader weet waar precies dat zich bevindt (CGVS p. 18 & p. 22). Redelijkerwijs kan echter van u verwacht worden dat u enige poging onderneemt om dit bewijsmateriaal – dat voor u de kern van uw asielrelaas vormt – aan de Belgische asielinstanties voor te leggen of op zijn minst probeert te achterhalen waar het zich zou bevinden, temeer omdat u kort voor uw vertrek uw vader nog opgezocht heeft (CGVS p. 18). Zo kan van u ook verwacht worden dat u de berichten over de door u aangehaalde problemen voorlegt, waarvan u verklaart dat ze verschenen zijn in de oppositiemedia (CGVS p. 17 & p. 27-28).

Er moet dan ook worden besloten dat u niet aannemelijk maakt dat u zich kan beroepen op een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève. Aangezien u behoudens voornoemde politieke motieven geen andere redenen inroept ter ondersteuning van uw asielrelaas, toont u tot slot al evenmin concreet aan dat u een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de regelgeving met betrekking tot de subsidiaire bescherming zou lopen in uw land van herkomst.

Volledigheidshalve dient te worden opgemerkt dat de geloofwaardigheid van uw asielrelaas ondermijnd wordt door tegenstrijdigheden die werden vastgesteld in uw opeenvolgende verklaringen. Zo bevestigde u aanvankelijk dat u de HK-brief zelf ophaalde op 5 november 2009 in Yerevan (CGVS p. 7), terwijl u nadien verklaarde dat u sinds begin oktober 2009 in Dzorakap was en dat u op 5 november 2009 in dat dorp kleren voor uw dochter inpakte en wat boodschappen deed (CGVS p. 19). Als u met deze tegenstrijdigheid geconfronteerd wordt, verklaart u tweemaal dat u de eerste keer oktober gezegd had en niet november (CGVS p. 19). Als u opnieuw gevraagd wordt of en wanneer u naar Yerevan bent geweest, antwoordt u dat het 'zeker in november was' (CGVS p. 19). Op de vraag wanneer u de brief opgehaald heeft, antwoordt u dat u het niet weet en dat er zoveel gebeurd was dat u zich geen data kan herinneren (CGVS p. 19). Hierdoor wordt de tegenstrijdigheid evenwel niet opgeheven.

Daarnaast verklaarde u dat uw paspoort in beslag werd genomen door de KGB tijdens een huiszoeking in maart 2008 (CGVS p. 8). Het bijhorende huiszoekingsbevel, dat uw moeder aan de Belgische asielinstanties als bewijsmateriaal neerlegde, vermeldt echter duidelijk dat er tijdens die huiszoeking niets gevonden en in beslag genomen werd (documenten O.V. 6.524.947, vertaling Armeens-Nederlands).

Verder verklaart u dat u voor de verkiezingen van 19 februari 2008 vertrouwenspersoon was in kiesbureau 36 van Dzorakap (CGVS p. 8 & p. 10-11). Hierover dient te worden opgemerkt dat uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, en waarvan een kopie aan het administratieve dossier is toegevoegd, blijkt dat u niet wordt vermeld op de lijsten van vertrouwenspersonen naar aanleiding van de presidentsverkiezingen van februari 2008 die

ter beschikking gesteld werden door de CEC van Armenië. Er moet dan ook geconcludeerd worden dat er geen geloof gehecht kan worden aan het feit dat u vertrouwenspersoon zou geweest zijn bij de laatste presidentsverkiezingen in Armenië. Dit ondermijnt ook het door u aangehaalde politieke profiel. Daarnaast blijken uit een vergelijking van uw verklaringen en die van uw moeder een aantal tegenstrijdigheden die de geloofwaardigheid van uw asielrelaas verder ondermijnen. Voor een precieze weergave van deze tegenstrijdigheden dient verwezen te worden naar de beslissing van uw moeder:

Zo verklaarde u dat uw en uw dochters paspoort in beslag werd genomen tijdens een huiszoeking in augustus 2009 (CGVS p. 4 & p. 8), terwijl uw dochter verklaart dat haar paspoort in beslag werd genomen tijdens een huiszoeking in maart 2008 (CGVS dochter p. 8). Na confrontatie blijft u bij uw verklaring als dat dat in augustus 2009 was; u voegt eraan toe dat u zeker bent (CGVS p. 8). Deze tegenstrijdigheid wordt hierdoor niet weerlegd.

Verder verklaart u dat uw dochter voor het eerst werd opgepakt op 2 maart 2008 na de middag, samen met u (CGVS p. 9). Uw dochter echter verklaart dat dat op 1 maart 2008 gebeurde, in uw bijzijn (CGVS dochter p. 12-13). Als u hiermee geconfronteerd wordt, zegt u 'op 1 maart was mijn dochter op het Operaplein. De nacht dat de betoging verdreven werd, waren mijn zonen en dochter op het Operaplein. Zij kwamen heel laat thuis. En de 2de gingen we samen naar Mashtot om info te verkrijgen over mijn man. Toen zijn we samen opgepakt' (CGVS p. 10). Dit antwoord biedt echter geen afdoende verklaring voor deze tegenstrijdigheid.

Voorts verklaarde u dat u de maand voor uw vertrek op 6 november 2009 in uw buitenverblijf in het dorp (i.e. Dzorakap) en het huis van uw nicht in een naburig dorp (i.e. Azatan, CGVS p. 6) verbleef en dat u en uw dochter niet meer terugkeerden naar Yerevan (CGVS p. 5-6). Uw dochter echter verklaarde dat ze de dag voor het vertrek (i.e. 5 november 2009) wel naar Yerevan geweest is om een brief op te halen (CGVS dochter p. 7). Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid, zegt u dat het niet kan dat uw dochter in Yerevan is geweest en dat ze zich vergist heeft omdat jullie samen naar uw nicht vertrokken en daar niet buiten kwamen (CGVS p. 6). Hierdoor blijft deze tegenstrijdigheid echter nog steeds overeind.

Tenslotte verklaart u dat uw dochter naar de USA ging als toerist (CGVS p. 7). Uw dochter daarentegen zei dat ze naar de USA ging om daar een bedrijfsstage te doen in het kader van haar universiteitsstudies Engelse taal (CGVS dochter p. 5). Als u gevraagd wordt dit verschil uit te leggen, antwoordt u dat het mogelijk is dat ze naar de USA ging voor haar studies en dat het Commissariaat-generaal zich daarvoor moet baseren op haar verhaal (CGVS p. 8). Als u gezegd wordt dat u zoiets als moeder toch moet weten, verklaart u dat uw man op dat moment in de cel was en daardoor andere dingen aan uw hoofd had (CGVS p. 8). Hierdoor wordt deze tegenstrijdigheid evenwel niet opgeheven.

Voor de volledigheid dient opgemerkt te worden dat er in hoofde van uw moeder Tamara Piloyan (O.V. 6.524.947) door het Commissariaat-generaal overgegaan werd tot een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Uw geboorteakte, het Armeense en Amerikaanse paspoort van uw dochter en uw diploma bevestigen uw identiteit, die van uw dochter en uw opleiding, maar bevatten geen informatie met betrekking tot de door u aangehaalde problemen.

De brief, opgesteld en ondertekend door A.(...) S.(...) van de partij HK, bevestigt uw lidmaatschap van deze partij en maakt melding van herhaaldelijke bedreigingen door de politie en onwettige vasthoudingen op het politiekantoor die u wegens uw politieke activiteiten ondergaan heeft. Concrete feiten echter, zoals namen, data en locaties, worden niet vermeld. Bijgevolg kan deze brief de door u in het kader van uw asielaanvraag aangehaalde problemen niet staven of bovenstaande appreciatie wijzigen.

De foto's bevestigen het politieke engagement van uw gezin maar bevatten geen informatie over de door u in het kader van uw asielaanvraag aangehaalde problemen.

Het door u neergelegde medisch attest bevestigt dat uw lichaam een allergische reactie vertoont in de vorm van een gezwollen gezicht en ademhalingsmoeilijkheden, maar vermeldt ook dat er bijkomend allergologisch onderzoek nodig is om de effectieve allergenen te achterhalen. Op die manier biedt het attest geen uitsluitend over de omstandigheden waarin u deze allergische reactie heeft opgelopen en spreekt het zich niet uit of u deze allergie zou opgelopen hebben als gevolg van een vergiftiging in augustus 2009, zoals u verklaarde. De prints van de digitale foto's tonen een gezicht met een allergische reactie, maar bewijzen geen causaal verband tussen deze reactie en de door u aangehaalde vergiftiging. Derhalve zijn deze documenten niet van die aard dat ze de vaststellingen van het Commissariaat-generaal kunnen weerleggen.

De aanvullende stukken bij het dossier van uw vader bij het EHRM bevestigen de problemen van uw vader, maar bevatten geen informatie met betrekking tot uw persoonlijke problemen.

De dvd's geven achtergrondinformatie over de aanslag in het parlement van 1999 en de demonstraties van februari-maart 2008, maar bevatten geen informatie over u persoonlijk, wat u ook

aangeeft in uw verklaringen (CGVS p. 10). Bijgevolg hebben deze dvd's geen bewijskracht ten aanzien van uw asielaanvraag.

De door u in het kader van uw asielaanvraag voorgelegde documenten wijzigen bovenstaande beslissing dus niet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekster voert in wat zich voordoet als een enig middel de schending van de materiële motiveringsplicht aan. Verzoekster meent dat de weigeringsbeslissing niet gedragen wordt door deugdelijke motieven. Volgens verzoekster doet het feit dat zij niet overhaast het land verliet, niets af aan de realiteit van de door haar gekende problemen. Verzoekster wijst erop dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zelf toegeeft dat er in bijzondere, zeer uitzonderlijke omstandigheden gevallen van vervolging om politieke redenen plaatsvinden. Verzoekster deelt mee dat zij voldoende stukken heeft voorgelegd die haar gezegden kunnen staven en waaruit dient besloten te worden dat zij zich wel degelijk in een uitzonderlijke situatie van politieke vervolging bevindt. Verzoekster geeft aan dat het bewijsmateriaal betreffende de aanslag van 1999 waarover haar vader beschikt delicaat van aard is en dat dit angstvallig door hem verborgen gehouden wordt om zijn leven en dat van zijn familieleden te beschermen. Verzoekster stelt dat dan ook niet dat van haar kan geëist worden dat zij hierover concrete gegevens zou kunnen openbaren aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Verzoekster verwijst vervolgens naar de Proceduregids van het UNHCR en werpt op dat deze onmogelijke eis van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beginselen van behoorlijk bestuur schendt en tevens de normen van het UNHCR aanzienlijk verstrengt. Het Verdrag van Genève is immers een nationaal instrument waarbij een soepele interpretatie en een evenwichtige verdeling van de bewijslast zich opdringt, mede gelet op de moeilijke situatie waarin de asielzoekster zich bevindt. Voor wat betreft de tegenstrijdigheden die werden vastgesteld in haar opeenvolgende verklaringen stelt verzoekster dat het niet gaat om tegenstrijdigheden, maar wel om vergissingen. Verzoekster meent tevens dat deze vergissingen niet opwegen tegen de waarachtigheid van het geheel. Verzoekster wijst erop dat haar paspoort in beslag werd genomen door de KGB tijdens een huiszoeking in maart 2008. Zij deelt mee dat het zou kunnen dat zij zich heeft vergist of dat het huiszoekingsbevel niet de juiste informatie bevat. Voor wat betreft de tegenstrijdigheden die werden vastgesteld tussen haar verklaringen en deze van haar moeder, vraagt verzoekster rekening te houden met de door haar afgelegde verklaringen. Verzoekster benadrukt dat zij veel stavingsstukken heeft voorgelegd die haar verklaringen ondersteunen.

2.2.1. Verzoekster dient aan te tonen dat er in haar hoofde feiten en omstandigheden bestaan waardoor zij een gegronde reden heeft te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin.

De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kon terecht vaststellen dat de problemen die verzoekster als gevolg van de opsluiting van haar vader na de aanslag in het parlement van 1999 zou hebben meegemaakt, namelijk de af luisterpraktijken door de geheime dienst vanaf 1999, de aanval door haar ex-man, de belediging op café en de weigering van de universiteit om haar examens af te nemen in 2004 (stuk 4, gehoorverslag CGVS 5/08/2010, p. 23-24), geen reden hebben gevormd om haar land te ontvluchten en internationale bescherming te zoeken. Voormelde vaststelling relateert dan ook de ernst van de door verzoekster voorgehouden vrees voor vervolging omwille van deze feiten. Verzoekster kan bovendien niet aannemelijk maken dat haar vader thans nog onder druk gezet wordt omwille van het feit dat hij over bezwarende documenten zou beschikken voor de opdrachtgevers van de aanslag in 1999 en dat verzoekster hierdoor zelf wordt vervolgd. Uit de verklaringen van verzoeksters moeder blijkt immers dat haar echtgenoot tussen 2001 en 2003 (voor de feiten van 1999) en sinds 2008 (voor zijn betrokkenheid bij de presidentsverkiezingen in 2008) in de gevangenis zat, doch zich kandidaat stelde voor het parlement in 2007 (stuk 12, gehoorverslag moeder CGVS, 5/08/2010, p. 9, 10, 13, 15). Het is aldus niet aannemelijk dat de autoriteiten verzoeksters vader vijf jaar ongemoeid hebben gelaten, wanneer zij daadwerkelijk angst hadden dat verzoeksters vader in hun hoofde bezwarende documenten voor feiten van 1999 zou bekend maken.

2.2.2. Verzoeksters vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin dient ook actueel te zijn, hetgeen betekent dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zijn oordeel moet steunen op de feitelijke situatie, zoals deze zich voordoet in het land van oorsprong op het ogenblik van zijn beslissing

(artikel 48/5, §3, tweede lid van de vreemdelingenwet; zie ook: RvS 26 september 2008, nr. 186.532; J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto- Vancouver, 1991, 74- 75). Deze stelling vloeit voort uit de definitie van vluchteling zoals geformuleerd in artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, waarin het criterium “gegronde vrees voor vervolging” het wezenlijke is. Determinerend bij het onderzoek van dit criterium is of de asielzoeker thans een toevluchtsoord nodig heeft voor een te verwachten risico van vervolging in zijn land van oorsprong. De vrees van verzoekster moet tevens gegrond zijn, dit wil zeggen dat zij niet alleen subjectief bij haar aanwezig moet zijn maar ook moet kunnen worden geobjectiveerd (RvS 22 april 2003, nr. 118.506; zie ook: P.H. KOOIJMANS, *Internationaal publiekrecht in vogelvlucht*, Kluwer, Deventer, 2000, 354).

Te dezen moet worden vastgesteld dat de huidige situatie in Armenië van dien aard is dat personen met verzoeksters voorgehouden profiel geen vervolging dienen te vrezen. Deze bevinding is gestoeld op de bij het administratief dossier toegevoegde informatie (stuk 12, Cedoca subject related briefing van 14 oktober 2010: “*Beoordeling van de actuele vrees van politieke opposanten sinds de gebeurtenissen ivm de presidentsverkiezingen van februari 2008*”) waaruit blijkt dat personen die in het kader van de verkiezingen van 19 februari 2008 werden gearresteerd inmiddels - behoudens welbepaalde uitzonderingen - werden vrijgelaten. In 2009 werd een amnestiewet door het parlement aangenomen. Tevens blijkt uit deze informatie dat personen die geen uitgesproken profiel hebben als oppositieleider en die betrokken waren bij de verkiezingen van 19 februari 2008 en de evenementen in de nasleep hiervan in maart 2008, alsook hun familieleden, geen aanhouding of gerechtelijke vervolging meer riskeren en probleemloos naar Armenië kunnen terugkeren.

Diverse goedgeplaatste bronnen, zoals de voorzitters van verschillende Armeense mensenrechtenorganisaties, van oppositiepartijen en hooggeplaatste overheidspersonen en buitenlandse diplomaten bevestigen unaniem dat personen met verzoeksters voorgehouden profiel, i.e. sympathisant van de oppositie zonder leidinggevende functie, geen risico lopen op enige vorm van vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin. Hierbij komt nog dat uit informatie die aan het administratief dossier werd toegevoegd dat verzoekster niet vermeld wordt op de lijsten van vertrouwenspersonen naar aanleiding van de presidentsverkiezingen van februari 2008 die ter beschikking worden gesteld door de CEC van Armenië hetgeen dan ook volledig afbreuk doet aan het door verzoekster voorgehouden politieke profiel (stuk 12, Cedoca Antwoordfiche, ARM2010-117).

2.2.3. De geloofwaardigheid van verzoeksters asielrelaas wordt bovendien bijkomend ondermijnd door de vastgestelde tegenstrijdigheden in haar opeenvolgende verklaringen en in de verklaringen van verzoekster en deze van haar moeder. In casu werd vastgesteld dat verzoekster aanvankelijk stelde dat zij de HK-brief zelf ophaalde op 5 november 2009 in Jerevan, terwijl zij nadien stelde dat zij sinds begin oktober in Dzorakap was en dat zij op 5 november 2009 in dat dorp kleren voor haar dochter inpakte en wat boodschappen deed (stuk 4, gehoorverslag CGVS 5/08/2010, p. 7,19). Hieruit blijkt duidelijk dat verzoeksters verklaringen desbetreffend tegenstrijdig zijn. Het algemeen betoog dat het om vergissingen gaat en dat deze vergissingen niet opwegen tegen de waarachtigheid van het geheel, doet geen afbreuk aan de gedane vaststelling. Ook met de algemene argumentatie dat het zou kunnen dat zij zich heeft vergist of dat het huiszoekingsbevel niet de juiste informatie bevat weerlegt zij de gedane vaststellingen niet. Verzoekster weerlegt evenmin de vastgestelde tegenstrijdigheden in haar verklaringen en deze van haar moeder, waar zij vraagt enkel rekening te houden met door haar afgelegde verklaringen. Verzoekster slaagt er hoegenaamd niet in de in de bestreden beslissing vastgestelde tegenstrijdigheden, die overigens allen steun vinden in het administratief dossier, te verklaren of te weerleggen waardoor ze door de Raad worden beaamd en overgenomen.

2.2.4. In het kader van de devolutieve kracht van het onderhavige beroep volstaat het voorgaande om te besluiten dat in hoofde van verzoekster geen vluchtelingenrechtelijke vrees in aanmerking kan worden genomen.

2.3. Verzoekster vraagt niet om de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Evenmin geeft zij aan op welke wijze artikel 48/4 van de vreemdelingenwet geschonden zou zijn. In het licht van de hierboven beschreven actuele situatie in Armenië en de vastgestelde ongeloofwaardigheid van verzoeksters asielrelaas toont zij niet aan waarom zij een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

2.3. Verzoekster kan niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet worden erkend en komt niet voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet in aanmerking.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig maart tweeduizend en elf door:

dhr. F. HOFFER,

kamervoorzitter,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

F. HOFFER